

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 101.715 van 10 december 2001

A. 110.311/XIII-2393

In zake: **de naamloze vennootschap HADES,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard DELTOUR, advocaat,
Wetstraat 15
1040 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe COENRAETS, advocaat,
F. D. Rooseveltlaan 84/3
1050 Brussel.

Tussenkommende partijen:

- 1. de gemeente Anderlecht,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe COENRAETS, advocaat,
F. D. Rooseveltlaan 84/3
1050 Brussel,
- 2. DEROUBAIX Francine,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques SAMBON, advocaat,
Wijnheuvelenstraat 227
1030 Brussel.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de naamloze vennootschap HADES op
14 september 2001 heeft ingesteld met het oog op de schorsing van de
tenuitvoerlegging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12

juli 2001 "houdende weigering van de milieuvergunning (uitbreiding) voor de exploitatie van een industriële wasserij, Luitenant Liedelstraat 46 te 1070 Brussel".

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van hetzelfde besluit vordert;

Gezien de op 9 en 18 oktober 2001 ingediende verzoekschriften, waarbij de gemeente Anderlecht en Francine DEROUBAIX vragen om als tussenkomende partijen in het kort geding te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer NIKIS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 november 2001 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. DELTOUR en Mr. V. VANDEGAART, advocaten, die voor de verzoekende partij verschijnen, van Mr. Ph. COENRAETS, advocaat, die voor de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. J. SAMBON, advocaat, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIKIS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing:

1. Op 2 april 1981 geeft de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant aan de NV HADES een vergunning af voor de exploitatie van een wasserij, die uit de volgende inrichtingen bestaat:

- twee stoomketels;
- 80 elektromotoren met een vermogen van 0,2 tot 20 pk die luchtcompressoren, pompen, wasmachines, enz. (totaal vermogen van 310 kW) aandrijven;
- een werkplaats voor de herstelling en het onderhoud van motorvoertuigen;
- een garage voor 12 motorvoertuigen;
- een opslagplaats waar 8.000 liter stookolie in twee ingegraven tanks opgeslagen zijn;
- een opslagplaats waar 13.500 liter zware stookolie en 11.500 liter lichte stookolie opgeslagen zijn in vier vaste metalen tanks die in een lokaal geplaatst zijn.

De vergunning wordt uitgereikt voor dertig jaar en verstrijkt op 1 april 2011.

2. Op 16 april 1993 kent het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan de verzoekende vennootschap een vergunning toe voor een grondwaterwinplaats met een debiet van 92 m³ per dag. Op 5 mei 1999 kent diezelfde overheid een vergunning toe voor het in bedrijf stellen van een derde put met een totaal debiet van 140 m³ per dag.

3. Op 9 januari 1985 geeft het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) een vergunning af voor een duur die verstrijkt op 1 april 2011, waarbij de vergunning van 2 april 1981 wordt gewijzigd. Bij deze vergunning worden de voorwaarden voor lozing van afvalwater bepaald.

4. Op 6 december 1999 geeft het BIM een tweede vergunning af voor een duur die verstrijkt op 1 april 2011, waarbij de oorspronkelijke vergunning wordt gewijzigd. Bij deze vergunning worden de volgende inrichtingen toegestaan :

- onderhoud van voertuigen van de vennootschap en kleine herstellingen (klasse 1B) (rubriek 14);
- wasserijen met een totaal vermogen van 310 kW (klasse 1B) (rubriek 26);
- twee waterwinningsputten (klasse 1b) (rubriek 64);
- opslagplaats met 200 liter afvaloliën (klasse 2) (rubriek 83);

- twee niet ingegraven stookolietanks met een vermogen van 3.000 en 5.000 liter (klasse 2) (rubriek 94);
- opslagplaats voor gevaarlijke stoffen (klasse 1B) (rubriek 133), namelijk natriumsilicaat (1.200 liter), azijnzuur (400 liter), natriumhypochloriet (400 liter), natriumbisulfiet (400 liter), waterstofperoxide (60 liter), sericol (ontvlekkingsmiddel - 200 liter), silex (detergent - 1.000 kg), isopropylalcohol (200 liter);
- statische transformator met een vermogen van 250 kVa (klasse 2) (rubriek 161).

Deze vergunning wordt op 31 maart 2000 door het milieucollege vernietigd wat de rubrieken 64, 83, 133 en 161 betreft. Ze wordt voor het overige bevestigd.

5. Op 29 mei 2000 dient de verzoekende vennootschap bij het BIM een vergunningsaanvraag in voor wat zij "uitbreiding of verandering van inrichtingen" en "het voortzetten van de exploitatie van inrichtingen die in een nieuwe klasse ingedeeld zijn" noemt.

Deze aanvraag strekt ertoe een vergunning te verkrijgen voor het in bedrijf stellen van de volgende inrichtingen:

- rubriek 12: een inrichting voor het wassen van voertuigen (klasse 2);
- rubriek 62, a): twee grondwaterwinningen met een debiet van 140 m³ per dag (klasse 1b);
- rubriek 80, a): een opslagplaats voor afvaloliën (klasse 3);
- rubriek 88, 3°, b): een bovengrondse tank met 3.000 liter stookolie en twee bovengrondse tanks met 5.000 liter stookolie (klasse 2);
- rubriek 101, a): werkplaatsen voor metaalbewerking waarbij de aard van de metalen niet wordt gewijzigd en zonder warmtebehandeling en met een drijfkracht van 3 kW (klasse 2);
- rubriek 121, b): een opslagplaats voor gevaarlijke stoffen of bereidingen (klasse 2), namelijk natriumsilicaat (1.750 kilogram), azijnzuur (420 liter), natriumhypochloriet (420 liter), natriumbisulfiet (420 liter), waterstofperoxide (60 liter), sericol (ontvlekkingsmiddel - 210 liter), silex (detergent - 1.000 kg), isopropylalcohol (50 liter), detergent voor de zone waar de voertuigen worden gewassen (50 liter), ostat (140 kg);
- rubriek 132, a): een verkoelings- en koelinrichting (klasse 3);
- rubriek 142, a): een opslagplaats voor textiel en textielartikelen, met een voor opslag bestemde totale oppervlakte van 310 m³ (klasse 2);

- rubriek 143: een werkplaats voor de herstelling van textiel met 15 machines met een totale drijfkracht van 9,54 kW (klasse 2);
- rubriek 148, a): statische transformatoren met een vermogen van 250 kVA (klasse 3);
- rubriek 152, a): een openluchtparkeerterrein met plaats voor 16 vrachtwagens en 4 voertuigen (klasse 2).

Op 9 november 2000 kent het BIM de gevraagde vergunning toe voor de duur van drie jaar. Het Instituut preciseert dat "wegens de hinder het bedrijf zich zal moeten vestigen in een gebied dat meer geschikt is voor dit soort van industriële activiteit".

Naar aanleiding van beroepen ingesteld door de verzoekende partij en drie omwonenden geeft het milieucollege op 2 maart 2001 de aangevraagde vergunning af voor een termijn die verstrijkt op 1 april 2011.

Naar aanleiding van beroepen ingesteld door de gemeente Anderlecht en door personen die in de buurt van de inrichting wonen, stelt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 12 juli 2001 de bestreden handeling. Bij dit besluit wordt de vergunning vernietigd die het milieucollege heeft afgegeven, wordt de milieuvergunning geweigerd en wordt aan de verzoekende vennootschap een termijn van een jaar toegekend om de plaatsen in hun oorspronkelijke staat te herstellen.

Overwegende dat, bij verzoekschriften ingediend op 9 en 18 oktober 2001, de gemeente Anderlecht en Francine DEROUBAIX vragen om als tussenkomende partij in het kort geding te mogen optreden; dat er grond is om deze verzoeken in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap betoogt dat, met uitzondering van de uitbreiding van het parkeerterrein - waar het gaat om een regularisatieaanvraag - en van de koelinrichting - die valt onder klasse 3 - de exploitatievergunning van 2 april 1981 geacht moet worden, zelfs impliciet, te gelden voor alle andere rubrieken waarop haar aanvraag betrekking heeft; dat ze aldus van oordeel is dat ze rechten geniet die bij deze eerste vergunning verkregen zijn, dat volgens haar deze vergunning "betrekking had op het geheel van een onderneming, namelijk een feitelijke algemeenheid bestaande uit verschillende technische bestanddelen, die alle ressorteren onder een algemene rubriek van inrichtingen die ingedeeld zijn bij gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen in de zin van het

algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB), te weten rubriek 75 b: wasserij, zodat voor elk van de bestanddelen van deze algemeenheid de vergunning blijft gelden tot het verstrijken van de oorspronkelijke termijn;

Overwegende dat als de argumentatie van de verzoekende vennootschap wordt gevolgd, de vraag rijst of ze belang heeft bij het beroep, aangezien volgens haar de vergunning die haar wordt geweigerd geenszins noodzakelijk is om de exploitatie voort te zetten;

Overwegende evenwel dat het ARAB, dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van toepassing was tot de inwerkingtreding van de ordonnantie van 30 juli 1992 betreffende de milieuvergunning, een voorafgaande vergunning oplegde voor het oprichten, maken, verplaatsen, uitbreiden en veranderen van "inrichtingen" (artikelen 1, tweede lid, en 14); dat in het ARAB onder "inrichtingen" werd verstaan "de fabrieken, werkhuizen, werkplaatsen, machines, toestellen, enz., waarvan het bestaan, het in bedrijf nemen of het in werking stellen gevaarlijk, ongezond of hinderlijk kan zijn" (artikel 1, eerste lid); dat aldus in het ARAB geen sprake was van een impliciete vergunning zoals de verzoekende vennootschap ze opvat: indien voor de exploitatie van een wasserij een vergunning werd toegekend, moest na de afgifte ervan, voor het in gebruik nemen van een machine die in de indeling in klassen opgenomen was, zelfs als deze machine noodzakelijk was voor de exploitatie van de wasserij, een nieuwe vergunning worden afgegeven; dat evenzo, indien voor het in gebruik nemen van een machine in het kader van de exploitatie van een wasserij een vergunning opgelegd werd na de afgifte van de oorspronkelijke vergunning, overeenkomstig artikel 25 van het ARAB een nieuwe vergunning moest worden uitgereikt nadat de exploitant een vrijwillige aangifte had gedaan;

Overwegende dat de voormelde ordonnantie van 30 juli 1992 en vervolgens die van 5 juni 1997 die in de plaats ervan gekomen is, niets hebben veranderd, behalve wat betreft het gebruik, in de Franse tekst, van de term "installation" in plaats van "établissement": voor het in bedrijf stellen van elke inrichting die in de nomenclatuur wordt vermeld is een voorafgaande vergunning nodig; dat aldus in de ordonnanties evenmin het bestaan wordt erkend van impliciete vergunningen zoals de verzoekende partij ze opvat: een inrichting voor de opslag van textiel of van gevaarlijke stoffen, ook al is ze noodzakelijk voor de werking van een wasserij, vormt een inrichting die is ingedeeld bij een andere klasse dan de laatstgenoemde en vereist een andere vergunning voor de werking ervan;

Overwegende dat de inrichtingen waarvoor de verzoekende vennootschap op 29 mei 2000 een vergunningsaanvraag heeft ingediend, behalve één, in klassen ondergebracht waren sinds de inwerkingtreding op 1 december 1993 van de ordonnantie van 30 juli 1992, gewijzigd bij de ordonnantie van 23 november 1993; dat de werkplaats voor de herstelling van textielartikelen in een klasse werd ondergebracht bij het besluit van 4 maart 1999; dat de exploitatie van zulke inrichtingen moest worden beschouwd als "het voortzetten van de uitbating van een niet aan een vergunning onderworpen inrichting die thans in een klasse is opgenomen" : dat krachtens artikel 7, § 1, tweede lid, zowel van de ordonnantie van 30 juli 1992 als van die van 5 juni 1997, de vergunning voor de exploitatie van deze inrichting "uiterlijk binnen zes maanden na de inwerkingtreding van het besluit tot indeling van de inrichting aangevraagd (moest) worden"; dat voortzetting van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen na het verstrijken van deze termijn een overtreding vormde en alle latere vergunningsaanvragen moesten worden beschouwd als regularisatieaanvragen; dat dit dus het geval was met de vergunningsaanvraag die aanleiding heeft gegeven tot de bestreden weigering;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap zich vergeefs beroept op artikel 82, tweede lid, van de ordonnantie van 30 juli 1992 of op artikel 103 van de ordonnantie van 5 juni 1997, die bepalen dat de vergunningen die worden toegekend vóór de inwerkingtreding van de voormelde bepalingen geldig blijven voor de vastgestelde termijn; dat immers de vergunning van 2 april 1981 niet wordt aangevochten met het bestreden besluit, dat alleen de aanvraag verworpt die ertoe strekt regularisatievergunningen voor de exploitatie van verschillende inrichtingen te verkrijgen;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling de "zeer ernstige risico's (aanvoert) betreffende het behoud van haar marktaandelen" ten gevolge van het in gevaar brengen - zij het tijdelijk - van de continuïteit (kwaliteit) van de dienst, de kosten van een eventuele andere vestiging (verlies van klanten, verhuiskosten, opbouw van een nieuwe fabriek, ontslag van personeel) die door de bestreden handeling wordt opgelegd aan de verzoekende vennootschap en waardoor ze haar activiteiten zou moeten stopzetten;

Overwegende dat de vergunningsaanvraag dient te worden beschouwd als een regularisatieaanvraag voor de meeste van de betrokken inrichtingen; dat in een dergelijk geval het aangevoerde risico van een nadeel rechtstreeks voortvloeit uit het onwettige karakter van de omstreden activiteit die

wordt uitgeoefend zonder dat vooraf de vereiste vergunning verkregen is en niet uit de weigering van de regularisatieaanvraag;

Overwegende dat het enige nadeel dat niet voortvloeit uit het eigenlijke gedrag van de verzoekende partij het nadeel is dat eventueel zou voortvloeien uit de weigering om een vergunning toe te kennen voor de exploitatie van een parkeerterrein voor twintig motorvoertuigen; dat de verzoekende vennootschap niet aantoont in welk opzicht deze weigering een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou opleveren, daar ze een vergunning voor parkeerruimte voor 12 voertuigen heeft gekregen;

Overwegende, derhalve, dat in hoofdzaak en genoegzaam aangetoond is dat het aangevoerde nadeel niet hoofdzakelijk voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, maar uit de onregelmatigheid van de situatie die de verzoekende partij heeft doen ontstaan of heeft laten voortduren; dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoekschriften tot tussenkomst, ingediend door de gemeente Anderlecht en Francine DEROUBAIX in de rechtspleging in kort geding, worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten betreffende de verzoekschriften tot tussenkomst ingediend door de gemeente Anderlecht en door Francine DEROUBAIX, bepaald op 10.000 frank, komen te hunnen laste ten belope van 5.000 frank elk.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
XIIIe kamer, op tien december tweeduizend één door:

Mevr.	GUFFENS,	staatsraad, wnd. voorzitter,
de Hr.	SCOHY,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

S. GUFFENS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.